

ustoupiti z jízdní dráhy na chodník, třebaže jde o málo frekventovanou vedlejší ulici, a že k tomu měla dosti času vzhledem k mírné rychlosti a vzdálenosti auta. Neodporuje spisům, že odvolací soud nazývá kraje ulice chodníkem, ač jde jen o pásy ulice oddělené jen rigolem, poněvadž nevhodné pojmenování nemá věcného významu a slouží jen k označení bezpečného místa, kam žalobkyně z jízdní dráhy mohla ustoupit. Že z přílehlých otevřených vrat pivovaru jí hrozilo nebezpečí vyjetím vozidla, není dokázáno a není také dokázáno, že mohla ustoupit právě jen v místech, kde jsou vrata; byl proto její zavčasný ústup z jízdní dráhy snadno proveditelný, i když vedla na provázku malého psa, kterého přece musila býti s to ovládnouti. Nelze proto žalobkyni spoluzavinění na úraze zprostiti. Avšak v uvážení, že jde o 78 let starou a slaboučkou osobu, jejíž postřeh není tak bystrý a vnímání tak rychlé, jako u průměrného člověka v plné tělesné a duševní síle, a v uvážení, že řidič, ač věděl, že žalobkyně na prvé výstražné znamení nereaguje, jel v dosavadním směru dále a zatroubil na ni po druhé na mnohem kratší vzdálenost a tím ji zřejmě ulekl, byla míra jejího spoluzavinění stanovena na polovici a bylo proto podle § 2 odstavec (4) zákona o provozu silostrojů uznáno na polovici jejího nároku.

Čís. 12565.

Není zmatkem podle § 477 čís. 4 c. ř. s., byla-li straně uložena záloha na znalce v nepřiměřené výši.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1933, Rv I 523/33.)

Žalobě o zaplacení peněžité pohledávky bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c. Nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Není tu vytýkaného zmatku podle § 477 čís. 4 c. ř. s. (§ 503 čís. 1 c. ř. s.), který vidí dovolatel v tom, že mu odepřeno vlastně právo tím, že mu byla uložena záloha na znalce v nepřiměřené výši, neodpovídající jeho majetkovým poměrům. O řečeném zmatku lze totiž mluvit jen tehdy, pakli straně nezákonným postupem byla odňata vůbec možnost před soudem projednávat, nikoliv však i tehdy, pak-li strana je toliko při jednání před soudem omezena potud, že to může míti vliv na způsob a rozsah jednání.

Čís. 12566.

Vada, že byl proveden důkaz o okolnostech, o nichž nebyl připuštěn, byla zhojena opomenutím výtky podle § 196 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1933, Rv I 586/33.)

Směnečný platební příkaz byl ponechán v platnosti s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c. Nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v